

ACCIO SINDICAL

Òrgan de la Federació Local de Sindicats i portantven de la Comarca Alt Camp C. N. T.

Any II

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Paqueta des de 5 exemplars, a 17 cts. exemplar
Número solt, 20 cts. - Trimestre, 250 pessetes

Valls, Dijous 30 de Desembre de 1937

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
Carrer de B. Durruti, 44

Número 65

EDITORIAL

La unitat sindical és un problema aritmètic

Han parlat sobre els aspectes de la unitat sindical, els més destacats membres dels partits antifeixistes. Per la nostra part repetirem una vegada més que ningú no pot desmentir, sense fallar a la veritat, els nostres anhels d'unitat en els terrenys sindical i antifeixista. Els que per la nostra condició de classe despreciada no hem pogut estudiar els complicats problemes algebràtics, però que coneixem les valors dels números, hem cregut sempre que la primera unitat és l'ú. Partint d'aquest ú, han sorgit les potències sindicals, i entre les quals figura en un pla destacat la Confederació Nacional del Treball. Es sumant ú i altre ú, com els obrers de la C. N. T. i de la U. G. T., des del primer dia organitzarem la producció i la distribució.

Cal fer justícia a ambdós sectors, dient que els que avui pregonen als quatre vents la unitat sindical, van ésser els primers en trencar-la, en començar a criticar, sense analitzar les dificultats amb que ensopagaven els treballadors per a posar en marxa l'economia, tota vegada que estant a l'abast de qualsevol intel·ligència els esforços que van realitzar amb la finalitat de mantenir l'equilibri dels productes alimentosos, i no deixar desproveïts els nostres milicians d'armes i de queviures. Varen ésser els treballadors dels centres de producció els que per pròpia iniciativa varen erigir-se en nous gestors de l'economia a base de representació equitativa de les forces sindicals.

I si no fos pel morbós partidisme de certs elements que encara creuen en un possible resorgiment de les normes d'un passat funest. La unitat sorgida a l'empar del treball, regularitzaria avui, en tots els aspectes, el ritme de la vida nacional.

Política i socialment els sindicats van acomplir llur missió en aquells dies àlgids de la sublevació feixista, i encara avui segueixen acomplint-la. Si els esforços realitzats en aquest sentit no rendeixen el producte desitjat, és perquè algú està interessat en perturbar aquesta suma de valors incalculables, anteposant-hi la disgregadora divisió. No significa altra cosa que dividir l'apel·lar a la unitat, si aquesta es preté començar-la pel dardamunt.

Volem suposar sincerament que aquest estat passional passarà de la mateixa manera que passen les tempestes i que s'imposarà la serenitat necessària, retornant al lloc d'origen de vida i d'energia que són els organismes sindicals, els quals es nodreixen d'aquesta massa anònima que no vol altra cosa que col·laborar en tots els terrenys a l'aixafament del feixisme i al triomf de la revolució.

No és pot menyspreuar el valor positiu d'aquesta massa anònima, si no volem enforsar-nos en un caos de tenebres del qual, difícilment podrem sortir-ne tots aquells que somniem en la implantació d'una humanitat lliure vivint en una societat basada en la justícia i en l'amor al treball.

Sense necessitat de malgastar tanta tinta i tant de paper en aquest moment de restriccions, és un deure de tots partir del principi unitari sumant des del taller fins el Comitè de les potències sindicals, per tal d'arribar a la unitat cobejada.

LLEGIU "SOLIDARIDAD OBRERA"

JOVEN

PROLETARIO

Piensa en el día de la Victoria continuamente, hondamente; que esta emoción sublime, optimista, penetre en todo tu ser; sueña en ella como si fuera tu amante.

Todos los días, en cada momento, tu ilusión ha de ser la de ganar la guerra.

No olvides ni por un momento que en esta lucha tú lo has puesto todo, y que los sacrificios que hoy haces, tienen que redundar en beneficio tuyo, porque eres carne viva, de la entraña del Pueblo, este Pueblo que todo lo consiente, pensando, tal vez, en un mañana más laminoso y más justo.

Procura que la lucha presente no sea estéril para este Pueblo al cual te debes en cuerpo y alma. ¡Joven que luchas! Que el ímpetu combativo y la ilusión revolucionaria de las primeras jornadas de Julio no te abandonen nunca, porque en el fondo de ellas radica la Victoria.

¡No vegetes! Vive plenamente estas jornadas históricas que serán tu recuerdo el día de mañana, el elixir que te hará vivir y soñar.

Recuerda que la sangre vertida por un ideal nunca ha sido estéril.

Que el cuervo negro del pesimismo nunca se pose ante tí, y que la fé de hombre libre y combatiente de que estás inspirado perdure hasta el final de la lucha.

El odio que en tu alma alienta contra el criminal fascismo, es la lavadura de los nuevos días que vivirás en armonía con la libertad, que en este momento te sepas ganar, con tu esfuerzo y abnegación.

¡Gana la guerra! Y entonces en tu alma se forjará el nuevo ser que hará que la humanidad sea más justa y libre.

Para esto luchas y sufres.

Después, días claros y azules vendrán, que con su hermoso sol, harán que fructifiquen las semillas de tu sacrificio, y en los campos de trigo de todas las tierras liberadas, las amapolas surgirán más rojas y más bellas, las más espléndidas que sol alguno ha podido alumbrar.

JOSÉ PONSÁ CASTELLANO

Aquest número ha passat per la censura

Comício magno

Pleno Comarcal de Sindicatos y Colectividades C. N. T. del Alto Campo

Reuniose el domingo último en esta ciudad, con asistencia inusitada de delegados y tomándose importantes acuerdos

Respondiendo a la convocatoria que por el Secretariado del Comité Comarcal fué cursada a los Sindicatos y Colectividades de nuestra comarca y a la vez publicada en este semanario, se congregaron el domingo último en esta ciudad los representantes de los mencionados organismos, en número crecidísimo que demuestra hasta que punto se vive, en la parte más considerable de nuestros medios, de cara a la profunda realidad que estamos viviendo y en la conciencia de nuestra responsabilidad.

La Asamblea tuvo lugar en una de las espaciosas salas de la Casa de la Federación Local de Sindicatos Unicos de Valls, resultando aquella completamente llena.

Leída y aprobada el acta del Pleno anterior y después de ser nombrados los componentes de la mesa de discusión para el presente y tomado los mismos posesión de sus puestos, se entra en el que podemos considerar como verdadero orden del día.

El Secretario del Comité Comarcal hizo un informe detalladísimo, dando cuenta de todos los plenos de Comarcas y Locales así como de Regionales que se han verificado desde su último informe en el pasado agosto, y a la vez, por lo que respecta a nuestra Comarca, especificó de manera clara el desenvolvimiento de la labor voluminósísima que se ha llevado a cabo, extendiéndose luego en la explicación documentada y orientadora de la no menos considerable que es necesario llevar a cabo y que, indudablemente, será realizada por poco que acompañen como hasta ahora la voluntad y el esfuerzo de todos y para los que tienen palabras de estímulo y llamamiento sincero y vigoroso.

El informe es aprobado por unanimidad y con verdadera satisfacción de los compañeros asistentes al Pleno.

Acto seguido, el propio Secreta-

rio del Comité Comarcal somete al Pleno el segundo informe a que se refiere el orden del día y es el concerniente al Pleno Nacional de Campesinos anunciado para los días 9 y siguientes de enero próximo.

Tratándose en este informe, como puede suponerse, de orientar a nuestros compañeros campesinos con referencia a los asuntos que van a tratarse en el mencionado Pleno Nacional y a la importancia de los mismos, se comprenderá que el informante los fuese presentando detalladamente y diese sobre los mismos toda clase de explicaciones y aclaraciones que pudiesen servir para una verdadera orientación y que no debía faltar el llamamiento que dirigió nuestros Sindicatos y Colectividades Agrícolas para que remitan al repetido Pleno como representantes a los compañeros más capacitados y de más sentido de responsabilidad.

Una vez terminado el informe, se procede al nombramiento de tres ponencias entre las cuales se reparte de una manera ordenada el trabajo de dictaminar sobre los temas que constituyen el orden del día del anunciado Pleno de Campesinos y se toma el acuerdo de que el que estaban verificando los reunidos vuelva a repetirse el domingo próximo para la discusión y aprobación, si así procede, de los dictámenes que hayan emitida dichas ponencias.

Abordado el tema referente al sello de cotización correspondiente al Comité de Relaciones de Campesinos de Cataluña, después de varias intervenciones y aclaraciones sobre el asunto, el Pleno se pronuncia en el sentido de que dicho sello debe ser cotizado y como consecuencia que sea abonado por por todos los Sindicatos.

El siguiente punto era el referente a la cuestión del «Comité Pro-Presos y Perseguidos.» No cabe ni decir que desde pronto es-

Ve de la pàgina 1

per a fer decaure l'ànim més valent i el cos més soferit. Els guanyadors de la plaça terolenca saltaren per damunt de tot això, foren molt més forts que tots aquests obstacles, superaren una vegada més la naturalesa, per a palesar precisament que no hi ha res capaç d'aturar l'empenya humana si la determina una voluntat com la del nostre Exèrcit, que es nodreix en la font d'energies inestroncables de l'ideal.

Totes les armes hi han col·laborat.

A la victòria que estem comentant, hi han contribuït totes les armes del nostre exèrcit. L'aviació, l'artilleria, la cavalleria, els tancs i la infanteria, formant un conjunt extraordinari d'ordre i embranzida bèlica, es bateren contra les hordes mercenàries, alemanyes, italianes i falangistes i gran nombre de guardies civils, essent per a totes les armes, doncs, per igual, raó de glòria merescudíssima l'haver assolit tan absoluta i plenament tots els objectius assignats per l'Alt Comandament de l'Exèrcit de l'Est.

L'únic que els queda o els quedava ja als feixistes, de Terol

En el moment que el company Ciurana ens escrivia, restaven als feixistes tres redutes únicament al casc de la ciutat, i des dels quals seguien resistint; redutes que no sabem si en veure llum aquestes ratlles hauran estat totalment o parcialment, almenys, sotmesos per les nostres forces com desitgem i celebrariem i com el propi company Ciurana ens assegurava que ho serien molt aviat.

Es referia al Seminari, on els feixistes, seguint les normes anti-humanes tan repetides a que es consagren, havien posat uns centenars de persones de la població civil, fent-les servir de parapet, per tal de contenir l'atac de les forces antifeixistes; la Presó, també en les mateixes condicions, i el Banc d'Espanya.

Perfecció del nostre Exèrcit

En aquesta ofensiva d'ara, la segona del nostre Exèrcit Popular, duta de manera tan magistral a la victòria, aquest ha demostrat més clarament si era possible, la seva

gran capacitat i el que podem esperar d'ell.

S'ha manifestat com un exèrcit en plenitud de possibilitat i perfecció des del punt de vista tècnic, que era el que calia únicament, i encara si calia, demostrar.

Car des de tots els altres aspectes, les altes virtuts dels nostres lluitadors, la força moral i espiritual del nostre Exèrcit varen palesar-se plenament i d'una manera inmarcescible el 19 de Juliol.

N'hi ha prou, per altra banda, per a confirmar-ho fins a l'evidència, amb poder dir que el nostre Exèrcit és un autèntic Exèrcit del Poble, un indiscutible Exèrcit Proletari.

Salutacions i felicitacions

En rememorar al company Ciurana la seva gesta remetent-nos unes notes que tan estimem, l'abraçem efusivament com a company i representant del nostre Exèrcit i fem extensiu a tots els lluitadors els nostres saludaments i felicitacions, amb un record pregon i d'orgull per tots els caiguts, amb la promesa de que sabrem honrar-los amb la victòria antifeixista definitiva, per a molts d'esforços que pugui costar-nos i per més sacrificis que pugui exigir-nos.

Pro-Sindicato de la Enseñanza y Profesiones liberales

Por la presente se comunica a todos nuestros compañeros y compañeras del Magisterio en todos sus grados, estudiantes, abogados, escritores y demás artistas en general, a cuantos, en fin, están ejerciendo o se preparan para el ejercicio de alguna o algunas de las denominadas profesiones liberales, que se está organizando en esta localidad la constitución de nuestro Sindicato dentro de la Confederación Nacional del Trabajo.

Para todo cuanto pueda interesaros podeis dirigiros a la Federación Local de Sindicatos Unicos C.N.T. de Valls, plaza de la República, número 11.

La Comisión Organizadora

Valls, diciembre de 1937.

COOPERATIVA OBRERA DE FUSTERIA I EBENISTERIA

TALLER DE FUSTERIA MECANICA I EBENISTERIA

Estudis de projectes i pressupostos de tota mena d'obres en general.

CONSTRUCCIÓ DE CARROSSERIES, TAÜTS I NEVERES

Despatx i Tallers:

General Comerma, 18 i 22 - Telèfon núm. 173

Venda al detall de mobles:

Bonaventura Durruti, 20 (abans Baldric)

VALLS

INFORMACIÓ

COMARCAL

De Figuerola del Camp

De conformitat amb les disposicions del Govern de la Generalitat de Catalunya, fa poc va quedar constituït l'Ajuntament d'aquesta localitat amb els representants de les organitzacions antifeixistes locals.

El Sindicat d'Oficis Varis C. N. T. té tres representants a l'esmentada Corporació municipal, els companys Josep Balaña Vidal, Sadurn Balaña Tardiu i Ramon Aspolet Borràs.

També la Junta Municipal Agrària fou reorganitzada d'acord amb el decretat respecte l'assumpte, i hi està la C. N. T. també representada pels companys Josep Balaña Vidal i Ramon Aspolet Borràs, qui ha estat nomenat secretari de l'esmentada Junta.

Les eleccions decretades per al nomenament proper de Juntas o Consells de molts Sindicats Agrícoles no afecten a la nostra localitat, per trobar-se l'actual Junta constituïda de conformitat amb el Decret de Juny darrer.

Els companys que representen la C. N. T. en aquesta Junta són Josep Balaña Inglés i Sadurn Balaña Tardiu.

Pel que respecta a l'actuació de la mateixa com del desenvolupament en general del Sindicat Agrícola, ens cal dir que tenim la satisfacció de constatar que són bons, sobretot si es tenen en compte les circumstàncies dificultoses i de tanta responsabilitat que estem travessant.

Les relacions amb la Col·lectivitat Agrícola local, han estat sempre bones fins al moment, no havent donat lloc fins ara a cap situació de violència ni d'incomprensió com les que tant venen sovintejant en altres llocs, i pel qual ens cal felicitar tant al Sindicat Agrícola com a la Col·lectivitat.

Ens trobem a Figuerola en plena matança de porcs, éssent molta la iei-na que té ara amb tal motiu el nostre company Sadurn Balaña, qui és l'encarregat de sacrificar-los.

Estem passant uns dies de molt de fred, quedant encara rastres de neu de la caiguda la setmana passada.

De Puigpelat

Felicitem la Col·lectivitat i tots els companys que la constitueixen

Hem romàs per unes hores a Puigpelat i hem pogut parlar amb els nostres companys col·lectivistes de la localitat i amb altres persones de la mateixa que no són col·lectivistes, però sí comprensives i simpatiques per la noblesa amb que han sabut expressar llurs sentiments.

Doncs bé: d'aquestes persones no col·lectivistes i fins algunes ve-hem pogut escoltar manifestacions que volen transcriure.

Ens han confessat sincerament l'admiració que han arribat a sentir per la Col·lectivitat i l'actuació dels companys que la constitueixen, l'administren i l'orienten.

Es magnific, ens diuen, aquest ordre administratiu amb que procedeixen; aquest esperit de germanor, d'igualtat i d'ajut mutu que hem pogut observar en ells.

Els col·lectivistes, afegien, ens superen en capacitat per a dirigir el treball, per a obtenir més fruits i saber repartir-los i emprar-los millor.

Més a més, cal remarcar la noblesa de sentiments amb que estan ajudant als refugiats en tots sentits, tant en ofrenar-los llocs de treball, com les llars, com menjar i roba, etc., etc.

Nosaltres no som col·lectivistes, afirmaven; però reconeixem les excel·lències del col·lectivisme i quan els col·lectivistes són com els de Puigpelat, la superioritat moral sobretot dels col·lectivistes.

Moltes altres paraules podrien transcriure encara; però no les creiem ja necessàries, tota vegada que considerem transcrit perfectament l'esperit que les ha dictades.

I és per això que considerem indispensable i, per altra banda, volem fer-ho; felicitar els companys col·lectivistes de Puigpelat i la Col·lectivitat en sí, per haver sabut inclús arribar a fer que persones, fins detractores del Col·lectivisme, no tinguin més remei que veure-hi clar i venir a manifestar podem dir que tot i éssent inclús enemics del Col·lectivisme i dels col·lectivistes, reconeixen en un i altres una superioritat en tots els ordres que no poden menys que acatar i admirar.

I té més valor encara aquesta conquesta que, no amb paraules, sinó amb fets precisament, han assolit els companys col·lectivistes de Puigpelat, per quan damunt de palesar les excel·lències del col·lectivisme i la superioritat moral dels autèntics col·lectivistes als ulls dels nostres adversaris socials i polítics i fins enemics, preparen el terreny per a l'entesa indispensable entre tots els autèntics treballadors; per a que, en comptes de barallar-nos entre nosaltres, adreçem l'escomesa comú contra els feixistes, contra els enemics dels uns i dels altres.

D'aquesta manera van convecent-se els treballadors no col·lectivistes, però treballadors, que no és contra les col·lectivitats que deuen llençar-se, sinó precisament unir-se amb els col·lectivistes i les col·lectivitats, en unió veritable, en tots els ordres, i lluitar, junts, tant per al seu benestar com per a vèncer definitivament l'enemic que espera el moment per a llençar-se contra els treballadors tant els col·lectivistes com els altres.

D'aquesta manera arribaran a comprendre que combatent les col·lectivitats i els col·lectivistes no fan sinó servir de testaferrós i d'instruments del capitalisme, dels reaccionaris que de poder tornar i destruir les col·lectivitats i fer desaparèixer els col·lectivistes, no seria per a lliurar les terres als treballadors no col·lectivistes, sinó per a tornar a ésser els senyors de tot i tenir sota el seu poder com veritables esclaus tots els treballadors que no compten amb cap més renda que la que poden erribar a obtenir amb el seu treball, per que els que no vulguessin passar per això, col·lectivistes o no col·lectivistes, farien tot la mateixa fi que veiem que fan a tot arreu on domina el feixisme, es diguin com es diguin els que no volen sotmetre's al seu jou.

Aquest número ha passat per la censura

Ve de la pàgina 1.

La defensa de la paz

cifismo, que pararia en seco el galopar desenfrenado de las cuadradas fascistas. Pero igual que no es posible considerar pacifista al español que no se ha percatado de que nuestra Paz está hoy indisolublemente ligada a nuestra Libertad y que urge defender ambas febrilmente, fusil en mano, así las democracias son traidoras a la Paz mientras no formen una guardia firme en defensa de la misma. Porque aquellas han hablado veinte años de Paz sin conseguir hallar la fórmula. Han organizado Congresos y Conferencias internacionales, que han reforzado la convicción de los pacifistas, pero no han producido resultado práctico alguno en cuanto a los agresores de la Paz.

Los acontecimientos se han precipitado. Y urge que las democracias se resignen a que se quiebre su perfil y desaparecer en la Historia, o a defender la Paz, que es uno de sus postulados básicos. Y la Paz peligra. ¡Democracias de Europa, defendedla! No con patéticas apelaciones que son ahogadas por el fragor de cañonazos, sino con los puños y los dientes, contra la Santa Alianza, del Capitalismo empeñada en volcar un torrente de hierro sobre Europa. Pacifistas de siempre, los revolucionarios españoles señalamos el horizonte de la Paz a las democracias. ¡Ayuda a los pueblos libres y amantes de la Paz! En vez de contribuir las democracias a estrangular los gritos de la Libertad en los países —India, China, Africa, Palestina— en que resuenan, que se deje via libre a sus anhelos de independencia. Y que toda la fuerza empleada en represiones coloniales, se reserve y concentre. La mayor fortaleza no es la del vesánico que, como Mussolini es un histrión especializado en la amenaza, sino la fuerza reprimida y serena de las naciones que supieran con su impavidez demostrar su inquebrantable decisión de mantener la Paz, no tolerando crímenes e invasiones que, como la de España le ponen en trance de muerte.

Porque además, retener al fascismo dentro de sus fronteras y no corear con gestos de miedo sus bravatas, es darle el golpe mortal. Sin posibilidad de restaurar su Economía y contrarrestar la opinión obrera que en su propio país le es adversa, el fascismo va a paso de Maratón hacia su agonía. Encerrado cara a cara con sus problemas internos, la sombra de Mateotti en Italia, de Landauer en Alemania, la voz de los caídos, el ansia reprimida de Libertad del pueblo, le darán el golpe de gracia, librando al mundo de la plaga.

España ha dado el ejemplo aceptando su destino. Amor fali, que decían los antiguos. Y no solamente aceptándolo, sino amando la época de lucha por la Humanidad que el Destino nos ha deparado. Plantando cara a los fascismos nacionales e internacionales. Sabiendo con la suya propia defender la Paz en Europa. Trazando una senda jalonada de muertos gloriosos que asciende del fango de los campos de batalla

hacia cumbres azotadas por el viento de gesta de Libertad. Solamente así recogiendo el ejemplo de España cumplirán las democracias su deber de pacifismo. Brindamos nuestro sacrificio a las democracias europeas. ¡Que sepan a tiempo rectificar sus errores y eviten el incendio de Europa por el fascismo! ¡Que aprendan a defender la Paz como lo está haciendo España contra los traficantes de la guerra! ¡Unios, pueblos libres de Europa, por la Paz y la Libertad!

Ve de la página 1.

La victòria exigeix una forta disciplina

regir els destins de la nova forma social econòmica. Per aquest motiu insistirem una vegada més, que no sigui descuidat tot el que podriem dir-ne coordinació i cohesió de l'esforç muscular i cerebral.

Si arribem a establir aquest nex de relacions, serem invencibles novament al front i també triomfarem en l'ordre social contra aquells que pretenen arrabassar-nos les conquestes proletàries regades amb sang juvenívola i que tants de sacrificis han costat a l'obrer conseqüent.

La disciplina, de la manera que l'entenen tots els homes conscients de llurs deures socials, no és aquella disciplina de caserna de veïl istil, ans el contrari, és una manifestació espontània del desig d'acomplir amb el deure envers la societat. El militant que dintre l'organització accepti un càrrec, per insignificant que sigui, ha de responsabilitzar-se en el compliment de tot allò que provingui del mateix càrrec; procurant sempre subsanar tot el que pugui entrebancar la ràpida execució dels acords lliurement acceptats pels treballadors.

La disciplina que en tots els temps ha estat la major força nostra, farà que molt aviat es solucionin multitud de problemes, car, en intervenir-hi ràpidament, no serà difícil de trobar-los-hi una solució, i també perquè tenint articulades totes les nostres forces, serem un sol cos que lluitarà, tant per la victòria en la guerra armada com en la reconstrucció de tot el destruït per obra del feixisme i de la inèrcia d'aquells que podien haver evitat el daltabaix i no varen saber respondre proporcionalment a la categoria dels seus compromisos ni situar-se a l'alçada de les circumstàncies.

VIDA MUNICIPAL

Extracte dels acords presos per la Comissió de Govern del nostre Ajuntament, en la seva sessió del dia 22 de Desembre darrer.

Es llegeix una comunicació del P. S. U. C. participant haver-li estat acceptada la renúncia que per quebrament de salut ha presentat Francesc Garcia Fernandez, actual Conseller-Regidor de Cultura i Assistència Social de

l'Ajuntament local, de tots els càrrecs que ostentava en representació de l'esmentat partit, i haver estat nomenat per a substituir-lo en Josep Figuerola Mestres.

La Comissió de Govern accepta la dimissió del primer i dona possessió al segon.

Resta assabentada la Comissió del Decret del Departament de Finances deixant en suspens l'aprovació o posta en vigor dels reglaments de les Caixa Immobiliàries Municipals i dels que prorrogava fins al 31 de Desembre del 1937 el termini assenyalat per a que tots els Ajuntaments de Catalunya tinguin format i aprovat llur respectiu pressupost ordinari per a l'any 1938.

Es llegeix una sol·licitud d'aigua potable signada per Agustí Fonoll i Gili.

Es llegeix una comunicació del Comitè Comarcal de l'Alt Camp de la U. G. T. fent avinent que retira l'afiliat Joaquim Blanc de la Comissió Especial per a l'Administració de la Propietat Urbana i nomena per a substituir-lo Josep Figuerola Mestres.

Vista instància de la Federació de Sindicats Agrícoles de la Comarca, sol·licitant el subministre del ramatge d'oliveres de determinada procedència, ramatge molt útil per al bestiar, la Comis-

sió de Govern constata que ja s'ha donat al ramatge de referència precisament el seu operatú destí per part de l'Ajuntament.

Es llegeix l'acta d'ocupació de l'estatge on havien romàs fins ara les J. L. locals i lliurament de les claus a l'Ajuntament.

Es desestima la instància del Juiat Popular Local sol·licitant d'instal·lar-se a l'edifici n.º 4 de la Plaça de la República, per no saber la fi que pot córrer, aquest edifici, legalment, pendent com està del fall que pugui emetre la Comissió de Responsabilitats.

Es llegeix una instància de la Federació Local de Sindicats de C. N. T., sol·licitant que l'hi sigui obert l'estatge de l'edifici n.º 4 de la Plaça de la República que tenia cedit a les J. L. per tal d'instal·lar-hi les oficines i casa social de «Solidaritat Internacional Antifeixista».

S'accedeix per una sola vegada a la sol·licitud de Josepa Calbet en el sentit d'ampliació de dades per a un expedient en tramits que l'afecta.

Es llegeix una comunicació de Josep M.º Massoni, sol·licitant la liquidació dels lloguers de 1937, i passa a la Comissió de la Propietat Urbana.

Es llegeix una comunicació de la Caixa de Pensions per a la

vellesa i d'Estalvis, sol·licitant que se l'exemeixi del Règim Administratiu a que està sotmesa la Propietat Urbana dins el Municipi de Valls. Passa a la Comissió Especial d'Administració de la Propietat Urbana.

A la mateixa Comissió passa també una reclamació del Comitè Econòmic de Cinemes de Valls respecte el lloguer que ha estat assignat als locals dels Cinemes Valls i Apolo.

La Comissió acorda accedir a la sol·licitud del Sindicat U. G. T. de Dependents del Comerç i Similars d'aquesta ciutat, per a l'alteració de l'horari de venda als establiments públics: els dissabtes tancarà a les 7 del vespre i els dimecres a les 2 de la tarda.

Es deixa, sense efecte, l'acord de la Comissió de Govern, pres el 16 de setembre del 1936, pel que fa referència al veí Joan Rius i Bertran, que ostentava el càrrec de Veterinari Municipal, aixecant-li la suspensió d'empleu i sou a que estava sotmès.

Es nomena el veí Lluís Caselles, jardiner Municipal interí.

S'aproven moltes factures que afecten a molts industrials, comerciants i organismes productors de la localitat.

Servei de llibreria d'Acció Sindical

Malgrat les circumstàncies que no són propenses, ho reconeixem, a la realització de iniciatives noves d'aquesta naturalesa, més amb caràcter de perspectiva vers el futur potser que res més, organitzem un servei de llibres i publicacions de totes menes, naturalment que corresponents als camps ideològics antifeixistes en general i particularment universalistes, racionalistes i, per tant, llibertaris, a través del nostre setmanari.

Donarem compte de totes les publicacions de l'aparició de les quals hom ens assabenti, i remerciarem que, si és possible, se'ns en faci tramesa d'un exemplar almenys.

Poden adreçar-se, doncs, a nosaltres tots els que necessitin o vulguin adquirir llibres, follets o revistes així com els editors a qui el nostre projecte pugui interessar.

Imp. E. Castells. - Tel. 186. - VALLS

C. N. T. Sindicat Construcció A. I. T.

SECCIO DE PINTORS

COL·LECTIVITZADA

Pintura - Decoració - Rètols - Treballs Artístics

Carrer Anselm Clavé, número 32

(Davant plaça del Quarter)

TRANSPORTS COL·LECTIVITZATS

C. N. T. TRACCIO SANG A. I. T.

VALLS

Facturacions de tota classe, viatges locals i per carretera.

Despatx: { Passeig Pi i Margall. Telèfon 4
Estació Ferrocarril. Telèfon 5

Els diumenges restarà obert el despatx de 12 a 1 del migdia

RADIO TECNIA

Reparació garantida de tota mena d'aparells de RADIO amplificadors etc.

Preus limitats i ràpida entrega

CASA SALTÓ

BALDRIC, 38 VALLS

C. N. T. A. I. T.

Sindicat de la Indústria Fabril, Tèxtil, Vestir i Annexes

VALLS

SECCIO DE SASTRERIA

Es complau aquesta Secció en assabentar a totes les companyes mancades de treball, la constitució d'un taller Col·lectiu C. N. T. (Lina Odena, núm. 32).

LA JUNTA.

A TOTS ELS AGRICULTORS

LA COL·LECTIVITAT AGRICOLA DE VALLS,

fa avinent a totes les Col·lectivitats de la comarca i el públic en general, que pot servir tota classe de planté dels acreditats horts de

PANTANO I CARME

Per encàrrecs a les oficines de la mateixa, carrer F. Macià, 14, 1.º pis, telèfon, 55, Valls

La Comissió

Transports Col·lectius

C. N. T. A. I. T.

S'assabenta al públic en general que s'atmeten encàrrecs diàriament per

Reus Tarragona
Lleida Barcelona

TRANSPORTS GENERALS

Per encàrrecs dirigiu-vos al Garatge General del Transport. Telèfon 201 VALLS

ACCIO SINDICAT

«Malgrat el mal temps, terreny nevai i fret intensíssim, el soldats del nostra exercit sequiren avant, no s'aturaren a bufar-se els dits, i no pararen fins a lliurar-nos la victòria esplèndida del Terol nostre.»

(Fragment d'una lletra vinguda del Front)

El Pleno de Sindicatos y Colectividades C. N. T. del Alto Campo

El domingo último, día 2 de los corrientes tuvo lugar el segundo de los plenos comarcales anunciados recientemente, en el que debían discutirse, como así se hizo, los dictámenes presentados sobre los puntos a tratar en el próximo Pleno Nacional de Locales, Comarcales y federaciones de Industria C. N. T. y en el Pleno de Campesinos de Cataluña.

A pesar de la inclemencia del tiempo, frío rigurosísimo y nieve aún en algunos sitios, acudieron bastantes delegados, dispuestos a sacrificar comodidades y a vencer obstáculos ante el deber que demostraron estar dispuestos a cumplir, como corresponde a todo verdadero antifascista sobre todo en estos momentos.

Fueron leídos y discutidos los dictámenes presentados, dando lugar a debates movidos y por demás laboriosos, debido al número crecido de intervenciones y de ideas que se presentaron.

Los puntos que más atrajeron el interés y la vehemencia de las delegaciones fueron, naturalmente, los referentes a los salarios especialmente de los campesinos, a los Sindicatos Agrícolas, intercambios, relaciones con las Colectivizaciones industriales y otros.

Desde pronto se estimó indispensable la nivelación de salarios, equiparando el de los campesinos especialmente al actual coste de la

vida, pues debido al descomunal aumento de precio de los productos industriales, los trabajadores todos, pero los del campo especialmente, se encuentran en una situación de inferioridad tal que les puede conducir a la desesperación ante la imposibilidad cada vez más absoluta en que se encuentran de poder adquirir lo más estrictamente indispensable para la vida.

Prevalció el criterio unánime de que debemos laborar para hallar una salida salvadora a la serie de problemas que nos agobian y de acudir a los Plenos citados con este propósito, a la vez que con decisión y firmeza.

Fué aceptado el dictamen presentado por Vallmoll en colaboración con Alcover y la Masó, para que los delegados que fueron nombrados para asistir a los Plenos Nacional y de campesinos en representación de esta Comarcal, la presenten y defiendan.

Después de someter a discusión algunas cuestiones de menos interés, de varias preguntas y aclaraciones, se dieron por terminadas las tareas del Pleno, restando en el ánimo de todos los delegados vivo interés y expectación ante los resultados que puedan rendir los magnos comicios que se preparan dadas la cuantía y la importancia de las cuestiones a resolver.

La victoria exige una fuerte disciplina

Essent la disciplina lliurement acceptada el factor més important de la unitat d'acció, avui més que mai és necessari superar-se en aquest sentit. Ho exigeixen els múltiples problemes que a cada moment sorgeixen. Si volem mantenir la força dinàmica del nostre moviment, hem de viure constantment a l'aguait. Quan imperava la força de la burgesia, sempre vàrem ésser temuts, per la raó de la nostra disciplina orgànica, que ens ania els uns als altres sense necessitat d'imposicions de ningú. Allò que va ésser ànima de la espiritualitat i flexibilitat de la Confederació Nacional del Treball, cal que sigui superat.

Els quadres de la militància en el moviment Confederal i específic, han de reforçar-se amb la fer-

ma voluntat d'articular degudament el nostre moviment en els dobles aspectes militar i sindical. Quan el perill amenaçava a la nostra Organització, més disciplinàriament actuaven els nostres militants. Avui, davant la invasió del feixisme, aquesta disciplina moral i orgànica ha d'ésser, si cal, superada i coordinada en el sentit d'estalviar energies i guanyar un temps valuós per tal de disposar d'ell i emprar-lo en l'estudi dels greus problemes econòmics que se'ns venen al damunt.

Molt es parla de revolució, i hem de reconèixer que la revolució encara està per fer, i que haurem de realitzar-la per etapes, a mesura que consolidem les nostres posicions.

La guerra ens priva dels nostres

Subscripció robes d'abric per als combatents de la llibertat, oberta per "Solidaridad Obrera"

	Pts.	Cts.
Suma anterior	3708	65
Col·lectivitat Agrícola - Valls		
Brigada n.º 8	50	00
Sindicat d'Espectacles Públics		
Rafel Migó	1	00
Josep Piana	1	50
Pere Pons	2	50
Pere Llobera	1	00
Dagóbert Piana	2	00
Isidre Sabaté	7	00
Sindicat Alimentació		
Secció Flequers	100	00
U - R	10	00
Secció Cerealistes	50	00
Joan Figueres	5	00
Joan Roselló	2	50
Joan Bosc	5	00
Mar i Vives	5	00
Rafel Vilà	2	00
Mateu Basora	1	00
Pere Basora	1	00
Josep Piñas	2	00
Antoni Sans	1	15
Antoni Figuerola	2	00
Alfons Magrané	1	15
Joan Viciana	1	25
Isidre Segarra	0	50
Carles Fernando	1	75
Francesc Mateu	2	00
Josep Olivé	1	00
Josep Magrinya	2	00
Josep P ñes	1	00
Rafel Badia	2	00
Suma	3973	15

millors militants. Els que per la seva edat no estiguin compresos a complir el seu deure com a soldats de l'exercit popular, cal que s'incorporin a la reraguarda i col·laborin a la reconstrucció econòmica que han de realitzar els treballadors, partint sempre de la base del sindicat. No podem, sota cap concepte ni pretext, apartar-nos de la vida sindical. Ambdós problemes, el de la guerra i el de la reconstrucció, ens interessen en gran manera i la solució d'ambdós problemes ha d'ésser obra dels mateixos treballadors. Per aconseguir aquests objectius finals, no existeix cap organisme més ben preparat que el Sindicat. Com a treballadors que som, hem de procurar portar tota la nostra orientació política i social mitjançant el Sindicat. Que ningú no oblidí que el Sindicat està cridat a

segueix a la pàgina 3

ATALAYA INTERNACIONAL

La defensa de la paz

Por el doctor Félix Martí Ibañez

La guerra civil española no inquietó a las democracias europeas en su comienzo. Porque era una guerra «de ideas», que no podía ni debía preocuparles. De súbito, tras la bandera de Franco, aparecen la cruz gamada y el lictor. El fascismo va a tomar posiciones. Los Pirineos le podrían servir para atornillar a Francia con un cinturón de hierro germánico; Baleares y el Estrecho de Gibraltar darían a Italia la soberanía del Mediterráneo y Canarias cerraría a Inglaterra otra posible ruta a Oriente, mientras que la costa cantábrica sería una amenaza a las naves francobritánicas. Alarma general. El fascismo observa en silencio y actúa ayudando al bando insurrecto. Expectativa. Mientras se apodera de riquezas de España y adquiere posiciones estratégicas, el fascismo analiza la psicología de las democracias y con esta finta estudia la reacción del futuro adversario. Silencio y forzada calma preñada de angustia. Conciliábulos. Comités de Control y No Intervención. Farsa sobre farsa. Las democracias se encuentran entonces en aquel instante crucial de la vida de los hombres y de los pueblos en que un gesto, una decisión precipitan un destino. Y entonces comienza a jugar su papel el falso pacifismo que aún impera en muchas mentalidades europeas.

¡Salvar la paz! ¡Librar Europa de la guerra! ¡Magnífico! ¡Todos lo deseamos! Pero, ¿qué se entiende por Paz? ¿La calma fundada en la fraternidad y justicia humanas, en el mutuo respeto y serenidad del alma? ¿No? Pues entonces, lo demás es un simulacro grotesco de Paz similar al que Kant descubrió en la muestra de metal anunciadora de un hotelero: «A la Paz perpetua», y abajo, pintado, un camposanto. Paz es armonía y calma cuando existe libre y común conformidad a un mismo criterio. Pero no lo es cuando como en Alemania se basa en el campo de concentración, la Gestapo y el hacha, o como en Italia, en la deportación y la cárcel. La Paz de Europa no puede ser una paz de bayoneta y comentario. Y esa es la Paz del fascismo. La Paz que por lo visto soñaban las democracias era a su vez la de una paciencia evangélica y una resignación inagotable para aguantar toda clase de provocaciones e injusticias. Y esa Paz no puede ser aceptada por los hombres libres, porque no hace si no retrasar el inevitable conflicto que al final sobrevendría

al ir aumentando falta de diques de contención, la riada de la soberbia fascista.

En la actualidad, el fascismo mundial, cuyas alas geográficas son Alemania y Japón y el cuerpo Polonia y Rumania, con su intervención en la guerra civil española, como con su brutal invasión en China, no hace si no ganar posiciones ventajosas y ensayar sus armas, como un luchador busca la mejor postura y prueba la elasticidad de sus músculos antes de lanzarse contra el enemigo. Cada país donde pose su planta, llámese Abisinia, China o España, sería luego un volcán de fuego en plena erupción sobre las democracias, sobre la U. R. S. S. y Méjico.

¿Qué hacen entretanto las potencias democráticas? Colocadas entre un pueblo obrero que exige la ayuda a sus hermanos proletarios en peligro y un plantel de capitalistas que imponen el egoísmo de una pasividad sucia, las democracias por temor a precipitar la guerra no osan siquiera enseñar las uñas al enemigo.

Restan olvidadas las voces de los mártires de la Libertad y heraldos de la Nueva Era, de Jaurés, de Liebknech, de Rosa Luxemburgo, se salta indiferentemente sobre cientos de años de historia obrera y las naciones no se atreven a formar el bloque de la Paz que cierre el paso a los incendiarios de Europa. Y la paz ya no puede defenderse solamente con palabras. Hasta Ramakrishna, el apóstol de la fraternidad y abnegación decía a sus discípulos que a los malos hay que enseñarles los dientes por lo menos para que sepan que la bondad no es sinónimo de cobardía.

El bloque de acero de Francia, Inglaterra y la U. R. S. S., su pública manifestación de conservar a todo trance la Paz, su imposición de que Italia y Alemania cesarán con su ayuda a Franco de poner en peligro la tranquilidad de Europa (aparte, naturalmente, del crimen de invasión ibérica que cometen) harían más por la Paz que todas las salmodias de Cordell Hull o Landsbury y los viejos pactos a lo Briand. Frente a quienes desean romper la Paz con sus armas, hay que oponer la fuerza serena de las potencias unidas. El fascismo es cobarde. Especula con la debilidad ajena; y el gesto de las democracias, si aliadas a la U. R. S. S. se manifestaran dispuestas a todo con tal de salvar la Paz, sería un acto de auténtico pa-

Segueix a la pàgina 2